

ผลการใช้สถานการณ์จำลองในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย
ที่มีต่อความสามารถและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา
สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

The Effects of Using Simulations in English Process for Early Childhood Students
on Ability and Confidence in Speaking English of Students in Early Childhood Programme
Sakon Faculty of Education Nakhon Rajabhat University

สุริยะ ประทุมรัตน์¹

Suriya Pratoomrat¹

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร¹

Faculty of Education Nakhon Rajabhat University¹

Corresponding Author, Email: suriya.tech@hotmail.com¹

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ที่มีต่อความสามารถและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนการเรียนรู้และหลังการเรียนรู้ ด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย โดยกลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จำนวน 54 คน โดยใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองในวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนและหลังการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง พบว่า มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษามีความมั่นใจในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนรู้ พบว่า นักศึกษามีความมั่นใจสูงกว่าก่อนการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยสถานการณ์จำลอง ในวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ในระดับมาก

คำสำคัญ: ผลการใช้สถานการณ์จำลอง, ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ, ความมั่นใจในการพูด ภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this research were 1) to compare the ability and confidence in speaking English of students before learning and after learning by using simulation in English language experience management courses for students in early childhood program and 2) to study the students' satisfaction in learning by using simulation in English language experience management courses for students in early childhood program. The samples were 54 early childhood students of Sakon Nakhon Rajabhat University. This study employed mixed-method research: quantitative approaches and surveys. The finding revealed that students' English-speaking ability after using simulation situations in learning is higher than before learning with a significant difference of 0.01 level. The students' confidence in speaking English was higher than before learning with a significant difference of 0.01 level. The students' satisfaction toward learning by using simulation situations were at the highest level.

Keywords: effects of using Simulations, ability in speaking English, confidence in speaking English

บทนำ

การรวมกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียเป็นประชาคมอาเซียน ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเป็นเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อประกอบอาชีพและสามารถนำไปใช้เพื่อการพัฒนาประเทศและประชากรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ปัจจุบันและอนาคตให้เจริญ ภาษาอังกฤษไม่เพียงแต่เป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศ แต่ยังมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ทั้งในด้านการศึกษา การทำงาน การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เศรษฐกิจการค้า มีการเปิดการค้าเสรี เกิดการลงทุนของบริษัทต่างชาติ เกิดความร่วมมือทางเศรษฐกิจทั้งในระดับภูมิภาค และระดับโลก และรวมถึงกิจกรรมทางวัฒนธรรม เช่น การท่องเที่ยว โดยเฉพาะการเผยแพร่ขนบธรรมเนียมประเพณีจากคนกลุ่มหนึ่งไปสู่คนอีกกลุ่มหนึ่ง (กฤษณพงษ์ พรมบึงรำ, 2551: 1) สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา ซึ่งมีบทบาทสำคัญในเรื่องของหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กรมวิชาการ, 2545: 5) ได้ระดมความคิดจากผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์ ครูผู้สอน และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกำหนดกรอบแนวทางในการพัฒนาโรงเรียนให้เด็กไทยมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์สอดคล้องกับประชาคมอาเซียน มีการเตรียมเด็กไทยตั้งแต่ปฐมวัย ให้ได้รับการส่งเสริมพัฒนาการให้พร้อมทุกด้าน ปลูกฝังเด็กปฐมวัยด้าน ทักษะการคิด วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษา มีเหตุผล มีทักษะทางสังคม ทักษะชีวิต และที่สำคัญมีความรักในความเป็นไทยให้มากขึ้น

เด็กปฐมวัยจะเป็นพลเมืองอาเซียนที่มีคุณภาพในอนาคตได้นั้น ขึ้นอยู่กับครู ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้อง มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้อย่างมาก มีการวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตร ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับครูปฐมวัย โดยเฉพาะทักษะด้านการพูด ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษากลางของกลุ่มประเทศอาเซียนและเป็นภาษาสากลที่ใช้กับประเทศต่างๆทั่วโลก เพื่อให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาเป็นครูภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ เป็นครูต้นแบบให้กับเด็กปฐมวัย

เป็นครูที่มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ดี ตามแนวคิดของ กุณฑลีย์ ไวยทวนิช (2545: 1) ที่ว่าทักษะการพูดมีความสำคัญมากเพราะเป็นทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสาร

การที่นักศึกษาครูปฐมวัยจะมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ดีนั้น เป็นเรื่องที่น่าพอใจสำหรับผู้สอนอย่างยิ่ง เนื่องจากพื้นฐานการศึกษาของผู้เรียนไม่ได้รับการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษอย่างจริงจังมาก่อน นอกจากนี้ยังขาดครูผู้สอนที่มีความรู้และทักษะด้านการสอนภาษาอังกฤษ ขาดสื่อการสอนที่ทันสมัย ขาดเทคนิคการสอนที่จูงใจ ด้านตัวผู้เรียนมักจะไม่เห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ มีโอกาสนำมาใช้ในชีวิตประจำวันในสังคมไทยน้อย ขาดโอกาสพบปะกับชาวต่างชาติอันเป็นการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์จริง การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เกิดจากผู้เรียนมีโอกาสฝึกประสบการณ์การใช้ภาษาในห้องเรียนมากนัก การเรียนการสอนส่วนใหญ่เป็นไปโดยผู้เรียนปฏิบัติตามสิ่งที่ครูบอกหรือในหนังสือเท่านั้น ซึ่งผู้เรียนไม่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้โดยเฉพาะทักษะการพูด (สุมิตรา เรือนแป้น, 2546: 2) ผู้เรียนจะขาดความมั่นใจในการพูด ไม่กล้าสนทนาโต้ตอบเพราะผู้เรียนไม่ได้รับการฝึกในสถานการณ์นั้น ๆ ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนน้อย ผลที่ตามมาคือไม่กล้าแสดงออก ไม่มั่นใจในตัวเองในการใช้ภาษาอังกฤษ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไม่เป็นที่น่าพอใจ นอกจากนี้ สิ่งเหล่านี้ได้ทำลายผู้สอนอย่างยิ่งในการคิดค้นหาเทคนิควิธีการสอนที่จูงใจผู้เรียนให้มีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน คิดเป็นทำเป็น

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว จึงได้ศึกษาค้นคว้าหาเทคนิควิธีที่จะให้การเรียนการสอนวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับครูปฐมวัยมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาความสามารถและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นการจำลองสถานการณ์จริงมาไว้ในชั้นเรียน การใช้สถานการณ์จำลองมีข้อดีคือนักศึกษาสามารถเรียนรู้เรื่องที่มีความสัมพันธ์ซับซ้อนได้อย่างเข้าใจเพราะสามารถได้ประสบการณ์เชิงประจักษ์ชัดเจนด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ มีความสนุกสนานทำให้กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่มีความหมาย และนักเรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะกระบวนการต่างๆ (ทิตินา แคมมณี, 2544: 92) พยายามทำให้เหมือนจริงมากที่สุด มีการกำหนดกติกาและเงื่อนไข แล้วแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มให้สอดคล้องในสถานการณ์จำลองนั้น พร้อมทั้งสมมติว่าตนเองอยู่ในเหตุการณ์นั้น ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การเผชิญปัญหาการตัดสินใจและใช้ไหวพริบแก้ปัญหา การเลือกคำภาษาอังกฤษมาใช้ในบทสนทนาที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งผลการวิจัยที่น่าสถานการณ์จำลองทำให้ผู้เรียนสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ถูกต้องชัดเจน และมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา รวมทั้งเกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1) เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ที่เรียนวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับครูประถมวัย ด้วยการใช้อสถานการณ์จำลอง

2) เปรียบเทียบความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ที่เรียนวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับครูประถมวัย ด้วยการใช้อสถานการณ์จำลอง

3) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ต่อการใช้อสถานการณ์จำลองในการเรียนการสอนวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับครูประถมวัย

ระเบียบวิธีวิจัย

กลุ่มที่ศึกษา

ผู้วิจัยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยจับสลากชั้นปีที่เรียน จำนวน 1 ชั้นปี จากชั้นปีที่เรียนทั้งหมด 4 ชั้นปีของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่เรียนวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จำนวน 54 คน

รูปแบบการวิจัย

วิธีการศึกษาได้นำแนวความคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวความคิดเกี่ยวกับสถานการณ์จำลอง แนวความคิดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ แนวความคิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ มาเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ แบบสอบถามความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียน โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาที่ผู้รายงานสร้างขึ้น ประกอบด้วย

- 1) แบบวัดผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา
- 2) แบบประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา
- 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังขั้นตอนต่อไปนี้

- 1) วัดผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษตามแบบประเมินที่สร้างขึ้น กับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างก่อนการเรียน และหลังเรียน
- 2) ประเมินผลความพึงพอใจของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการเรียนวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้สถานการณ์จำลอง
- 3) นำผลคะแนนที่ได้จากการวัดผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังจากการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลอง ไปวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างด้วยวิธีการทางสถิติ
- 4) นำผลคะแนนการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อการเรียนวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้สถานการณ์จำลอง ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นต่างๆ ดังนี้

- 1) วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ใช้สถิติในการวิเคราะห์ คือ t-test (Dependent Samples) และค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 2) วิเคราะห์เปรียบเทียบความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ใช้สถิติในการวิเคราะห์ คือ t-test (Dependent Samples) และค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 3) วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างต่อการใช้สถานการณ์จำลอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ผลการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ที่มีต่อความสามารถและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ผลการวิจัยปรากฏนำเสนอแยกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเรียนรู้

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเรียนรู้

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อการใช้สถานการณ์จำลองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

ส่วนที่ 1 เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเรียนรู้

การศึกษาวิจัยความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ด้วยการใช้สถานการณ์จำลองในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

1.1 ระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาเพื่อวัดระดับความสามารถในการพูดแต่ละเรื่อง สรุปผลได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองในวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย จำแนกตามเนื้อหาวิชา

เนื้อหาวิชา	ความสามารถในการพูด		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
เรื่องที่ 1 The Rabbit and The Tortoise	4.2778	0.4521	มาก
เรื่องที่ 2 The Lion and The Mouse	4.4074	0.4959	มาก
เรื่องที่ 3 The Shepherd's Boy and The Wolf	4.2593	0.6781	มาก
เรื่องที่ 4 The Cock and The Fox	4.3704	0.4871	มาก
เรื่องที่ 5 The Frog and The Ox	4.2222	0.8831	มาก
เรื่องที่ 6 The Dog and The Crocodile	4.2963	0.5706	มาก
รวม	4.3055	0.5953	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ในภาพรวมนักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับที่มาก ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.3055 โดยมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เรื่อง The Lion and The Mouse มากที่สุด ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.4074 รองลงมาคือ เรื่อง The Cock and The Fox ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.3704 ส่วนที่มีความสามารถพูดภาษาอังกฤษในระดับน้อยที่สุดคือ เรื่อง The Frog and The Ox ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.2222

1.2 เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเรียนรู้

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนการเรียนรู้ กับคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนรู้ด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนรู้ด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่าก่อนการเรียนรู้

สถิติที่ใช้คือ T-Test เปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ภายใต้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 2 ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังการเรียนรู้ ด้วยการใช้อสถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย

คะแนนวัดผล	จำนวนนักศึกษา	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	df.	Sig.
ก่อนเรียน	54	30	2.0000	0.4183	32.345	53	000**
หลังเรียน	54	30	4.3056	0.2544			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนรู้ ด้วยการใช้อสถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการเรียนรู้ โดยก่อนการเรียนรู้ คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.0000 และหลังการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.3056 และค่า $t = 32.345$ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย พัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสูงขึ้นอย่างเชื่อมั่นได้ 99 %

จึงสรุปได้ว่า นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนรู้ด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่าก่อนการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 ที่ตั้งไว้

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเรียนรู้

การวิเคราะห์ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ด้วยการใช้อสถานการณ์จำลองในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

2.1 ระดับความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือประเมินความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาเพื่อวัดระดับความมั่นใจในการพูดแต่ละด้าน ซึ่งแบ่งออกเป็น ความกล้าแสดงออก ความเป็นผู้นำ และการพัฒนาตนเอง สรุปผลได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองในวิชาการจัด ประสพการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย

เนื้อหาวิชา	ความมั่นใจในการพูด		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
ความกล้าแสดงออก			
1. กล้าถามในห้องเรียน เมื่อไม่เข้าใจหรือสงสัยเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ จะถามอาจารย์ผู้สอนทันที	4.3519	.48203	มาก
2. กล้าตอบคำถาม เมื่ออาจารย์ถามเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในชั้นเรียน จะตอบคำถามอาจารย์ทันที	4.4444	.50157	มาก
3. กล้าคุยกับชาวต่างชาติในโอกาสต่างๆที่เป็นส่วนตัว	4.2963	.63334	มาก
4. ไม่ประหม่าหรือตื่นเต้นเมื่อพูดภาษาอังกฤษหน้าชั้นหรือต่อหน้าคนหลายๆ คน	4.3148	.46880	มาก
5. ไม่รู้สึกหวั่นวิตกว่าจะพูดภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง หรือออกเสียงผิดต่อหน้าคนอื่นหรือชาวต่างชาติ	4.2407	.69866	มาก
ความเป็นผู้นำ			
6. ชอบร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษ แม้ว่าจะพูดไม่ด็นัก	4.3148	.54337	มาก
7. ชอบช่วยเหลือเพื่อนหรือแนะนำเพื่อน เมื่อเพื่อนไม่เข้าใจภาษาอังกฤษ หรือพูดไม่ถูกต้อง	4.2407	.72516	มาก
8. สามารถควบคุมอารมณ์ได้ เมื่อพูดภาษาอังกฤษต่อหน้าคนอื่นๆหลายๆ คน	4.1111	.60397	มาก
9. มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ไม่หวั่นไหวต่อคำติชม	4.2778	.78708	มาก
การพัฒนาตนเอง			
10. หาโอกาสฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อต่างๆ เช่น เทป ซีดี วีดีโอ หนังสือฝึกสนทนาภาษาอังกฤษ หรือพูดคุยให้บริการชาวต่างชาติ	4.3889	.68451	มาก
11. ความสนใจภาษาอังกฤษ คือ มีความสนใจฟังข่าวหรือเพลงที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อจดจำคำศัพท์ สำนวนและการออกเสียงที่ถูกต้อง	4.1296	.82522	มาก
12. ชอบแก้ปัญหาด้วยตนเอง ไม่พึ่งพาคนอื่นตลอดเวลา	3.9259	.54433	มาก
13. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กล้าเผชิญกับความจริง	4.3148	.72226	มาก
14. ทนทวนบทเรียนและนำไปใช้กับสถานการณ์จริงนอกห้องเรียน	4.2222	.74395	มาก
รวม	4.2552	.64030	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ในภาพรวมนักศึกษามีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษในระดับมาก ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.2552 โดยมีคะแนนเฉลี่ยความมั่นใจสูงสุดคือ กล้าตอบคำถาม เมื่ออาจารย์ถามเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในชั้นเรียน จะตอบคำถามอาจารย์ทันที ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.4444 รองลงมาคือการ ฟังพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อต่างๆ เช่น เทป ซีดี วีดีโอ หนังสือฝึกสนทนาภาษาอังกฤษ หรือพูดคุยให้บริการชาวต่างชาติ ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.3889 ส่วนที่มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษในระดับน้อยที่สุดคือ ชอบแก้ปัญหาด้วยตนเอง ไม่พึ่งพาคนอื่นตลอดเวลา ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 3.9259

2.2 เปรียบเทียบความความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการเรียนรู้

การเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยความมั่นใจก่อนการเรียนรู้กับคะแนนเฉลี่ยความมั่นใจหลังเรียนรู้ด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานที่ 2 นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนรู้ด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยสูงกว่าก่อนการเรียนรู้

สถิติที่ใช้คือ T-Test เปรียบเทียบคะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ภายใต้นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 4 ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังการเรียนรู้ ด้วยการ ใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย

คะแนนวัดผล	จำนวน นักศึกษา	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	df.	Sig.
ก่อนเรียน	54	70	1.8267	0.3698	40.531	53	.000**
หลังเรียน	54	70	4.2553	0.2710			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนรู้ ด้วยการ ใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า คะแนนเฉลี่ยความมั่นใจหลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการเรียนรู้ โดยก่อนการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.8267 และหลังการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.2553 และค่า $t = 40.531$ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ด้วยการ ใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย เพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นอย่างเชื่อมั่นได้ 99 %

จึงสรุปได้ว่า นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ หลังการเรียนรู้ด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย สูงกว่าก่อนการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 ที่ตั้งไว้

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้สถานการณ์จำลองในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

จากการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ต่อการเรียนด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้สถานการณ์จำลอง โดยผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 3 นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยการใช้อสถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ในระดับมาก

สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 5 คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย

รายการประเมินความพึงพอใจ	ความพึงพอใจ		แปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ความพอใจต่อการอธิบายชี้แจงกิจกรรม	4.1111	.57188	มาก
2. การมอบหมายงานมีความเหมาะสม	4.0926	.73378	มาก
3. การให้โอกาสนักศึกษาได้เตรียมตัวฝึกซ้อมก่อนการแสดง	4.2963	.63334	มาก
4. การให้คำแนะนำปรึกษาจากผู้สอนอย่างใกล้ชิด	4.3519	.48203	มาก
5. การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงบทบาทอย่างเท่าเทียมกัน	4.0926	.83029	มาก
6. มีการอภิปรายและสรุปผลการใช้สถานการณ์จำลอง	4.3148	.57705	มาก
7. ระยะเวลาการแสดงบทบาท มีความเหมาะสม	4.0185	.81242	มาก
8. มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน	3.8704	.61572	มาก
9. มีความง่ายต่อการเข้าใจและจดจำ	3.7407	1.24666	มาก
10. เป็นเรื่องราวสั้นๆ เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย	4.3333	.72684	มาก
11. ได้ฝึกหัดทักษะด้วยตนเอง	3.6111	.89899	มาก
12. มีอิสระในการแสดงบทบาทในสถานการณ์จำลอง	3.9630	.58157	มาก
13. นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในการปรับปรุงแก้ไขการใช้สถานการณ์จำลอง	4.0370	.86794	มาก
14. สามารถนำไปใช้ได้จริง ในสถานการณ์ทั่วไป	3.8889	.76889	มาก
รวม	4.0514	.73928	มาก

จากตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ต่อการเรียนด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า ในภาพรวม นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับที่มาก ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.0514 โดยมีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุดคือ ผู้สอนให้คำปรึกษาแนะนำอย่างใกล้ชิด ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 4.3519 รองลงมาคือ สถานการณ์จำลอง มีเนื้อหาวินิจฉัยเป็นเรื่องราวสั้นๆ เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ

4.3333 ส่วนที่มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุดคือ การใช้สถานการณ์จำลอง เป็นการฝึกทักษะด้วยตนเอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 3.6111

จึงสรุปได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้วยการใช้สถานการณ์จำลอง ในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ในระดับมาก เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 ที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลอง ในวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อนการเรียนรู้ กับหลังการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลอง พบว่า นักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้เพราะการสอนที่ใช้สถานการณ์จำลองได้จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์ที่มีความใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยสร้างสถานการณ์จำลองขึ้นในห้องเรียนแล้วให้ ผู้เรียนแสดงบทบาทของตนเองตามสถานการณ์ที่กำหนด ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดและฝึกการแสดงออก ทำให้มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

2) การเรียนการสอนด้วยสถานการณ์จำลอง ในวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อนการเรียนรู้กับหลังการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลอง พบว่า นักศึกษามีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้เพราะการสอนที่ใช้สถานการณ์จำลองจัดสิ่งแวดล้อมการเรียนการสอนที่ผ่อนคลาย โดยให้นักศึกษาได้ฝึกแสดงบทบาทตามที่กำหนดหน้าชั้นเรียน การที่นักศึกษาได้ทำกิจกรรมบ่อยๆ ได้เรียนรู้ด้วยตนเองทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

3) นักศึกษามีความพึงพอใจของการเรียนวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้สถานการณ์จำลอง ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะการจัดสถานการณ์จำลองนั้น เป็นการสอนแบบมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูงมากได้แสดงออกอย่างอิสระตามบทบาทที่ได้รับมอบหมายอย่างอิสระ ทำให้นักศึกษาเรียนด้วยความสนุกสนาน เกิดความกระตือรือร้นสนใจที่จะทำกิจกรรม

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลในประเด็นสำคัญ ได้ดังนี้

1) จากการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลอง ในวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างก่อนการเรียนรู้ กับหลังการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลอง พบว่า นักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้เพราะการสอนที่ใช้สถานการณ์จำลองได้จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์ที่มีความใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยสร้างสถานการณ์จำลองขึ้นในห้องเรียนแล้วให้ ผู้เรียนแสดงบทบาทของตนเองตามสถานการณ์ที่กำหนด ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดและฝึกการแสดงออก ทำให้มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งตรงกับแนวทางของ กระทรวงศึกษาธิการ (2555) ที่ว่า การจัดกิจกรรมที่ฝึกทักษะ

การฟัง พูด ควรจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟัง พูดที่เน้นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องฝึกปฏิบัติตามแบบ หรือ ตาม โครงสร้างประโยคที่กำหนดให้พูดเป็นส่วนใหญ่ สำหรับผู้เรียนระดับสูง กิจกรรมฝึกทักษะการฟัง พูดจะเน้นที่ ความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา (Fluency) และในด้านการพูดจะเป็นการพูดแบบอิสระมากขึ้น เพราะ จุดมุ่งหมายที่แท้จริงของการพูด คือ ความสามารถในการสื่อสารให้ผู้อื่นได้รับรู้ด้วยการพูดอย่างถูกต้องและ คล่องแคล่ว และสอดคล้องกับแนวความคิดของ กฤษณพงษ์ พรหมบึงรำ (2551: 21-22) ที่กล่าวว่าใน สถานการณ์จำลองจะกำหนดภาระงาน หัวข้อ นโยบาย วิกฤตการณ์ หรือปัญหาเฉพาะผู้เล่นดำเนินบทบาท ตามหน้าที่ที่เกี่ยวพันกับบทบาทของตนและฉากที่ตนได้รับหรือค้นพบด้วยตนเองการแก้ปัญหาในสถานการณ์ จำลองไม่ได้เกิดจากการเดาหรือลองผิดลองถูก ผู้เล่นจะได้รับประสบการณ์เป็นลำดับขั้นที่เกิดจากการ แสดงออกของผู้เล่นเอง ทำให้ผู้เล่นมีความสามารถในการแสดงออกมากขึ้น และตรงกับ ทิศนา แคมมณี (2552: 370-373) ที่ได้เสนอความคิดเห็นว่าการสอนโดยการให้ จำลองสถานการณ์ เป็นวิธีสอนที่ผู้เรียนมี โอกาสฝึกทักษะกระบวนการต่างๆ จำนวนมาก เช่น กระบวนการปฏิสัมพันธ์ เป็นต้น ดังนั้น การนำ สถานการณ์จำลองมาใช้ในการเรียนการสอน วิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย จึงช่วย ให้นักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับที่สูงมาก

2) จากการวิจัยพบว่า การเรียนการสอนด้วยสถานการณ์จำลอง ในวิชาการจัดประสบการณ์ ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษในระดับมาก และเมื่อ เปรียบเทียบระหว่างก่อนการเรียนรู้อีกหลังการเรียนรู้อีกด้วยสถานการณ์จำลอง พบว่า นักศึกษามีความมั่นใจใน การพูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนรู้อีกสูงกว่าก่อนการเรียนรู้อีกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้ เพราะการสอนที่ใช้สถานการณ์จำลองจัดสิ่งแวดล้อมการเรียนการสอนที่ผ่อนคลาย โดยให้นักศึกษาได้ฝึกแสดง บทบาทตามที่กำหนดหน้าชั้นเรียน การที่นักศึกษาได้ทำกิจกรรมบ่อยๆ ได้เรียนรู้ด้วยตนเองทำให้นักศึกษามี ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น สอดคล้องกับแนวความคิดของ Holden (1983: 5) ที่ว่าสถานการณ์ จำลอง ส่วนมากจะอยู่ในรูปของการแก้ปัญหา ใช้เป็นสื่อกระตุ้นผู้เรียนซึ่งเป็นผู้เข้าร่วมในสถานการณ์นั้น ให้ใช้ ทักษะทางภาษาทุกด้านในการรับข้อมูล ผู้เข้าร่วมสถานการณ์ทุกคนต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เหมือนกับสถานการณ์ในชีวิตจริงมากที่สุด ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสื่อสารยิ่งขึ้น ตรงกับแนวคิดของ บวรจิต พลจันทร์ (2551: 28) ที่ว่า กระบวนการหนึ่งที่จะทำให้นักศึกษามีทักษะในการคิดก็คือ ผู้เรียนจะต้องเข้าไป อยู่ในสถานการณ์จริงที่เขาจะต้องตัดสินใจ เมื่อผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเขาจะมีความพยายามใน การคิดและตัดสินใจ การจำลองสถานการณ์เป็นเครื่องมือที่เหมาะสม และสามารถทำให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมใน การเรียน มีประสบการณ์ในกระบวนการตัดสินใจ ช่วยทำให้เกิดกระบวนการคิด ทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในการ แสดงออก สอดคล้องกับแนวคิดของ ดร.ณิ บริจาค (2551: 47) ที่กล่าวว่า ความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดง ความคิดเห็น กล้าพูด เกิดจากการที่คนเราได้มีการประเมินระดับความสามารถของตนเองจากการกระทำ และแปลประสบการณ์ที่ผ่านมา จากคำพูดของคนรอบข้างและการกระตุ้นทางอารมณ์ แล้วเกิดความรู้สึก มั่นใจว่าตนเองสามารถที่จะทำการอย่างใดอย่างหนึ่งสำเร็จ แม้อยู่ในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคยก็ตาม สอดคล้อง กับแนวคิดของ ทิศนา แคมมณี (2552: 370-373) ที่ว่าเป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องที่มีความสัมพันธ์ ชับซ้อนได้อย่างเข้าใจ เกิดความเข้าใจเนื่องจากได้มีประสบการณ์ที่เห็นประจักษ์ชัดด้วยตนเอง มีโอกาสฝึก ทักษะกระบวนการต่างๆ จำนวนมาก เช่น กระบวนการ ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น กระบวนการสื่อสาร กระบวนการ ตัดสินใจ กระบวนการแก้ปัญหาและกระบวนการคิด เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความมั่นใจในการพูด การ คิด การตัดสินใจ ดังนั้น การนำสถานการณ์จำลองมาใช้ในการเรียนการสอน วิชาการจัดประสบการณ์ ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย จึงช่วยให้นักศึกษามีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษในระดับที่สูงมาก

3) จากการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจของการเรียนวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้สถานการณ์จำลอง ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะการจัดสถานการณ์จำลองนั้น เป็นการสอนแบบมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูงมากได้แสดงออกอย่างอิสระตามบทบาทที่ได้รับมอบหมายอย่างอิสระ ทำให้นักศึกษาเรียนด้วยความสนุกสนาน เกิดความกระตือรือร้นสนใจที่จะทำกิจกรรม เป็นไปตามแนวคิดของ สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2541) ที่กล่าวว่าการสอนภาษาควรเป็นการใช้ภาษาเป็นไปอย่างเสรี และริเริ่มสร้างสรรค์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้วิธีการหลากหลายในการถ่ายทอดความรู้หรือประสบการณ์ที่มีอยู่ในการสื่อความหมายอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับแนวคิดของ รุจิร ภูสาระ. (2545: 165) ที่ว่า ผู้เรียนได้ลงไปเล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูลและกติกาการเล่นที่สะท้อนความเป็นจริง และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆที่อยู่ในสถานการณ์นั้นๆ โดยใช้ข้อมูลที่มีสภาพคล้ายกับข้อมูลในความเป็นจริงในการตัดสินใจและแก้ปัญหาต่างๆซึ่งการตัดสินใจนั้น จะส่งผลถึงผู้เล่นในลักษณะเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง ทำให้ผู้เรียนมีความสุข สนุกสนาน ตรงกับแนวคิดของ อารี สัมหลวี (2543: 15-26) ที่ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นอีกวิธีที่ผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง โดยผู้สอนพยายามสร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียนในการทำกิจกรรมด้วยวิธีการต่างๆ แล้วให้ผู้เรียนลองปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้น ซึ่งจะเป็นผลดีแก่ผู้เรียนที่ได้ฝึกคิดตัดสินใจในเรื่องราวต่างๆโดยไม่เสี่ยงอันตรายและสามารถหาทางป้องกันหรือแก้ไขปัญหานั้นไว้ล่วงหน้า เมื่อผู้เรียนไปพบสถานการณ์จริงก็จะแก้ปัญหาได้นอกจากนี้ ยังได้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การสนทนาโต้ตอบช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความคิดของผู้อื่น มีความสนุกสนานมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของสมศักดิ์ สินธุระเวชัญ (2542: 54-55) ที่ว่า กระบวนการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้อย่างมีพลังเมื่อผู้เรียนอยู่ในสภาพที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างสรรค์ ด้วยตนเองและได้เห็นผลงานของตนเองที่มีความหมายและสร้างความพึงพอใจส่วนตัวอันจะเป็นแรงจูงใจที่ดี และการมีโอกาเลือกปฏิบัติในกิจกรรม เมื่อผู้เรียนสนใจงานชิ้นหนึ่งอย่างจริงจัง โอกาสที่ได้หาความรู้ใหม่ๆ ยิ่งมีมากขึ้น สร้างความพึงพอใจในการเรียนให้กับนักศึกษา ดังนั้น การเรียนการสอนวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้สถานการณ์จำลอง จึงทำให้นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียน ในระดับที่มาก

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัย ได้มีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1) ผู้สอนต้องเตรียมสถานการณ์จำลองเพื่อใช้ในห้องเรียนให้เหมาะสมกับการนำไปใช้กับเด็กปฐมวัย ทำให้ต้องใช้เวลาในการเตรียม จึงไม่จูงใจให้ผู้สอนใช้วิธีนี้ในการสอน

2) การเตรียมกิจกรรมสถานการณ์จำลองตามเนื้อเรื่อง เพื่อให้บทเรียนตื่นเต้นสนุกสนานเร้าใจ เรียกความสนใจของผู้ฟังผู้ชม ด้วยการใช้สื่อหลายๆ ชนิดประกอบการแสดง เช่น ภาพวาดการ์ตูน การแต่งกายเลียนแบบตัวละครในเรื่อง การใช้ดนตรีประกอบ

3) การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยเพื่อพัฒนาความสามารถ และความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ โดยสถานการณ์จำลอง ต้องคำนึงถึงความถูกต้องของไวยากรณ์และรูปประโยคด้วย

4) การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยสถานการณ์จำลอง ผู้สอนควรใช้เวลาสำหรับการฝึกซ้อมและการเตรียมตัวของนักศึกษาพอสมควร และดูแลให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด จนนักศึกษามีความมั่นใจจึงให้แสดงตามบทบาทที่ได้รับ

5) ผู้สอนควรดูแลนักศึกษาให้แสดงบทบาทในสถานการณ์จำลองอย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกันทุกคน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ครั้งต่อไป ดังนี้

1) ควรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบการใช้สถานการณ์จำลอง กับเทคนิคการสอนรูปแบบอื่น เช่น กระบวนการกลุ่ม หรือแบบมีส่วนร่วม ในวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อให้ได้แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมที่สุด

2) ควรวิจัยทักษะภาษาอังกฤษด้านอื่นๆ ประกอบด้วย เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการเขียน และทักษะการอ่าน เพื่อให้เป็นการวิจัยที่ครอบคลุมทุกด้านการใช้ภาษาอังกฤษ

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบพระคุณ รศ.ดร.ชนินทร์ วะสินนท์ อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ที่สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้วิจัยมีความก้าวหน้าในการทำงานและการทำวิจัยครั้งนี้ กราบขอบพระคุณ ผศ.ปรีชา ธรรมวินทร รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ อาจารย์ประสิทธิ์ คณะรัมย์ รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร และผศ.ชาคริต ชาญชิตปรีชา รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ที่ให้การสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดทำเอกสารทางวิชาการ และขอขอบคุณ อาจารย์ศตวรรษ มะละแหม่ม ที่สละเวลามาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของงานวิจัยครั้งนี้ และทำให้งานวิจัยชิ้นนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สรุป

จากการศึกษาเรื่อง ผลการใช้สถานการณ์จำลองในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีต่อความสามารถและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร สรุปได้ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์จำลอง ในวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย ทำให้นักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนการเรียนรู้

2. การเรียนการสอนด้วยสถานการณ์จำลอง ในวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย นักศึกษามีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการเรียนรู้

3) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้สถานการณ์จำลอง ในระดับมาก

องค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่

จากการศึกษาเรื่อง ผลการใช้สถานการณ์จำลองในรายวิชาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีต่อความสามารถและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร สรุปองค์ความรู้ที่ได้ มีดังนี้

1. การสอนที่ใช้สถานการณ์จำลองได้จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์ที่มีความใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยสร้างสถานการณ์จำลองขึ้นในห้องเรียนแล้วให้ผู้เรียนแสดงบทบาทของตนเองตามสถานการณ์ที่กำหนด ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดและฝึกการแสดงออก ทำให้มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

2) การสอนที่ใช้สถานการณ์จำลองจัดสิ่งแวดล้อมการเรียนการสอนที่ผ่อนคลาย โดยให้นักศึกษาได้ฝึกแสดงบทบาทตามที่กำหนดหน้าชั้นเรียน การที่นักศึกษาได้ทำกิจกรรมบ่อยๆ ได้เรียนรู้ด้วยตนเองทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

3) การจัดสถานการณ์จำลองนั้น เป็นการสอนแบบมีส่วนร่วม โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูงมากได้แสดงออกอย่างอิสระตามบทบาทที่ได้รับมอบหมายอย่างอิสระ ทำให้นักศึกษาเรียนด้วยความสนุกสนาน เกิดความกระตือรือร้นสนใจที่จะทำกิจกรรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2544). **การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อิง**. กรุงเทพมหานคร: กองวิจัยทางการศึกษา.
- _____. (2554). **คุณลักษณะเด็กไทยในประชาคมอาเซียน**. ค้นเมื่อ 20 เมษายน 2558, จาก www.mukinter.com/index.php/th/aec
- _____. (2555). **นโยบายและแนวทางการดำเนินงานสำหรับ “พ.ศ. 2555 ปีแห่งการพูดภาษาอังกฤษ” English Speaking Year 2012**. กรุงเทพมหานคร: ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2556). **การศึกษาสภาพการจัดการเรียน การสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา
- กฤษณพงษ์ พรหมบึงรำ. (2551). **การใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองในวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กฤษณสิทธิ์ ไวกะหวณิช. (2545). **หลักการพูด**. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส. พรีนติ้ง เฮ้า.
- ชไมพร เลิศคณาวณิชกุล. (2550). **ผลของการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เดโช สนวนานนท์. (2546). **จิตวิทยาสำหรับครู และผู้ปกครอง**. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ดรุณี บริจาค. (2551). **การใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวมเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนสรุปความมั่นใจในตนเองของนักเรียน**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทิตินา แชนมณี. (2552). **14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บวรจิต พลพันธ์. (2551). **การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สถานการณ์จำลอง**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รุจิรี ภูสาระ. (2545). **การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้**. กรุงเทพมหานคร: บิ๊ก พอยท์.
- สุมิตรา เรือนแป้น. (2546). **การใช้สถานการณ์จำลองในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในความสามารถของตน**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2541). **ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม (Theories and Techniques in Behavior modification)**. พิมพ์ครั้งที่ 3. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- สมศักดิ์ สันธะระเวชญ์. (2542). **มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.

- อนุตรา สวัสดิ์ศรี. (2550). การศึกษาผลการใช้สถานการณ์จำลองในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของพนักงานบริษัทสยามซัมไรซ์เอ็นเตอร์ไพรส์จำกัด. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เอกอนงค์ ปวง. (2550). การใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนในระดับกำลังพัฒนา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อารี สันหวี. (2543). พหุปัญญาในห้องเรียนวิธีการสอนเพื่อพัฒนาปัญญาหลายด้าน. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.